

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Rawie Mazowieckiej I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Jarosław Janeczek
Protokolant:	stażysta Ewelina Gawłowska

po rozpoznaniu w dniu 5 lipca 2016 roku w Rawie Mazowieckiej

na rozprawie

sprawy z powództwa

(...) z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko

M. M.

o zapłatę

1) zasądza od pozwanej M. M. na rzecz powoda (...) z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwoty:

a) 678,14 zł (sześćset siedemdziesiąt osiem złotych i czternaście groszy) z ustawowymi odsetkami za okres od 28 października 2014 roku do 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

b) 527,53 zł (pięćset dwadzieścia siedem złotych i pięćdziesiąt trzy grosze) z ustawowymi odsetkami za okres od 27 listopada 2014 roku do 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

c) 143 zł (sto czterdzieści trzy złote) z ustawowymi odsetkami za okres od 30 grudnia 2014 roku do 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

d) 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami za okres od 27 stycznia 2015 roku do 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

2) oddala powództwo w pozostałe części;

3) zasądza od pozwanej M. M. na rzecz powoda (...) z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 468,15 zł (czteryście sześćdziesiąt osiem złotych i piętnaście groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

3) SSR Jarosław Janeczek

UZASADNIENIE

W dniu 27 października 2015 roku powód – (...) z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wystąpił do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie o wydanie nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym i zasądzenie na jego rzecz od pozwanej M. M. kwoty 2016,81 zł wraz z ustawowymi odsetkami precyzyjnie wskazanych w pozwie oraz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przypisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że wierzytelność dochodzona przez powoda od strony pozwanej wynika z dwóch umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych o numerze (...) zawartej dnia 18 czerwca 2013 roku oraz o numerze (...) zawartej dnia 25 września 2014 roku. Pozwany otrzymał od powoda stosowne faktury VAT, które były rozliczeniem usług telekomunikacyjnych. Różnice pojawiające się pomiędzy kwotami dochodzonymi przez powoda, a wynikającymi z faktur VAT i noty debetowej wynikały z częściowego zapłacenia ich przez pozwaną. Na poczet ich rozliczeń były również zaliczone wolne środki (nadpłaty) znajdujące się na koncie rozliczeniowym pozwanego.

W dniu 17 listopada 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym uwzględnił powództwo w całości.

Następnie w dniu 7 grudnia 2015 roku strona pozwana złożyła sprzeciw od powyższego orzeczenia, zaskarżając nakaz zapłaty w całości i wnosząc o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu wskazano, iż wierzytelność dochodzona pozwem jest niezgodna ze stanem faktycznym.

Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 czerwca 2013 roku M. M. zawarła z (...) z ograniczoną odpowiedzialnością w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych o numerze (...).

(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie radcę prawnego kserokopia umowy – k. 13-14)

W dniu 22 września 2014 roku M. M. zawarła z (...) z ograniczoną odpowiedzialnością w W. porozumienie dodatkowe do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Porozumienie to wprowadzało następujące zmiany do umowy wskazując, iż ofertą podstawową była Formuła 4.0 (99) na 12 miesięcy, która miała być świadczona na numerze (...)

(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie radcę prawnego kserokopia porozumienia – k. 16)

W dniu 12 października 2014 roku (...) z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wystawił fakturę VAT o numerze (...) opiewającą na kwotę 678,14 zł. Powyższa należność dotyczyła opłaty za pakiet Formuła 4.0 oraz zakup G. : M. Z., Inc. - (...), 3900, 960 G. (game of W. – F. A.). Termin płatności został określony na dzień 27 października 2014 roku.

(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie radcę prawnego kserokopia faktury – k.17-18)

W dniu 12 listopada 2014 roku (...) z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wystawił fakturę VAT o numerze (...) opiewającą na kwotę 527,53 zł. Powyższa należność dotyczyła opłaty za pakiet Formuła 4.0, Pakietu Internetowego oraz zakup G. : M. Z., Inc. - (...) G. (game of W. – F. A.). Termin płatności został określony na dzień 26 listopada 2014 roku.

(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie radcę prawnego kserokopia faktury – k.19)

W dniu 12 grudnia 2014 roku (...) z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wystawił fakturę VAT o numerze (...) opiewającą na kwotę 143 zł. Termin płatności został określony na dzień 29 grudnia 2014 roku.

(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie radcę prawnego kserokopia faktury – k.20)

W dniu 12 stycznia 2015 roku (...) z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wystawił fakturę VAT o numerze (...) opiewającą na kwotę 150 zł. Termin płatności został określony na dzień 26 stycznia 2015 roku.

(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie radcę prawnego kserokopia faktury – k. 20)

W dniu 4 kwietnia 2015 roku (...) z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w związku z przedterminowym rozwiązaniem umowy dotyczącej numeru (...) wystawił notę debetową o numerze (...) opiewającą na kwotę 518,14 zł.

(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie radcę prawnego kserokopia faktury – k. 20)

W dniu 8 października 2015 roku kancelaria (...) działająca w imieniu (...) z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wystawiła adresowane na adres pozwanej przesądowe wezwania do zapłaty informując, iż w związku z nieuregulowanymi zadłużeniami z tytułu umowy (...) jej zadłużenie wynosi 2173,48 zł

(dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie radcę prawnego kserokopia przesądowego wezwania do zapłaty, k.23)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione częściowo.

Bezsporne jest, iż (...) z ograniczoną odpowiedzialnością w W. i M. M. łączyły dwie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych określone w art. 56 ustawy z dnia 16 lipca 2004 roku Prawo telekomunikacyjne (tj. - Dz. U. z 2014 r., poz. 243 ze zm.). Umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych jest umową nazwaną i uregulowaną w prawie telekomunikacyjnym (pozakodeksowa umowa nazwana).

Co prawda druga umowa została zawarta w dniu 22 września 2014 roku, a nie jak wskazywał powód dnia 25 września 2014 roku, ale jest to okoliczność nie wpływająca na rozstrzygnięcie sprawy, bowiem wszystkie faktury VAT zostały wystawione na numer w niej wskazane tj. (...).

Pozwana nie wypełniła zobowiązania wynikającego z zawartych umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych i nie przedstawiła żadnej sensownej argumentacji podważającej twierdzenia pozwu, ograniczając się do nic niemówiącego ogólnika, iż są one niezgodne ze stanem faktycznym.

W związku z powyższym Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powodowej spółki należności wynikające z poszczególnych faktur wraz z odsetkami od dnia następnego od określonego w nich terminu zapłaty.

Dodatkowo jeśli chodzi o odsetki to Sąd miał na uwadze, iż w dniu 1 stycznia 2016 roku doszło do nowelizacji kodeksu cywilnego w zakresie odsetek - ustawa o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw z dnia 9 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1830).

Zgodnie z art. 56 tej ustawy do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Ze wskazanego przepisu intertemporalnego wynika, że należne powodom odsetki należy oceniać w rozbiciu na dwa okresy: do dnia 31 grudnia 2015 roku i po tym dniu.

Zgodnie z art. 481 §1 i 2 k.c. w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2015 roku, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej

szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Dlatego też Sąd zasądził na rzecz powoda odsetki ustawowe w rozumieniu tego przepisu od dnia wskazanego w pozwie do 31 grudnia 2015 roku.

Natomiast zgodnie z art. 481 §1 i 2 k.c. w brzmieniu obowiązującym po 31 grudnia 2015 roku, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Takie też odsetki Sąd zasądził po dniu 31 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty.

Sąd oddalił powództwo jedynie w zakresie należności wynikającej z noty debetowej.

Z jej treści wynika, iż zobowiązanie nią objęte (kwota 518,14 zł) dotyczy opłaty specjalnej za przedterminowe rozwiązanie umowy.

Jednakże w aktach sprawy brak jest oświadczenia o wypowiedzeniu umowy, a powód nie wskazał nawet przybliżonej daty kiedy miało by to miejsce. Powód nawet nie wskazał.

W tym zakresie Sąd uznał, że fakt hipotecznego wypowiedzenia umowy nie został wykazany a nawet faktycznie nie wskazano kiedy to miało miejsce oraz której umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych dotyczyło.

Uniemożliwia to ocenę, czy wypowiedzenie było zasadne i czy kara umowna odpowiada treści umowy stron.

Nie jest nawet jasne czy wypowiedziano jedną z łączących strony umów czy też obydwie oraz z której umowa wynika kara umowna. Powód w treści uzasadnienia pozwu posługuje się pojęciem „not debetowych” w liczbie mnogiej jak były, co najmniej dwie. Natomiast do pozwu załączono tylko jedną. Uzasadnienie pozwu mówi również „o karach umownych” w licznie mnogiej.

Tym samym nawet wobec nie podania przez pozwaną konkretnych zarzutów stawianych karze umownej, Sąd uznał iż okoliczności sprawy, a przede wszystkim brak wyraźnie sprecyzowanych twierdzeń faktycznych powoda w zakresie kary umownej uniemożliwia uwzględnienie powództwa w tym zakresie.

Przedstawienie okoliczności faktycznych istotnych w sprawie jest warunkiem sine qua non wykazania zasadności powództwa, i dopiero zgłoszenie okoliczności faktycznych, na których oparte jest żądanie pozwu, podlega dowodzeniu (art. 227 k.p.c.) lub od tego dowodzenia jest zwolnione wskutek istnienia notorii (art. 228 k.p.c.), ich przyznania przez drugą stronę (art. 229 k.p.c.) lub ich przemilczenia przez przeciwnika procesowego (art. 230 k.p.c.), ewentualnie wskutek ich objęcia domniemaniem faktycznym (art. 231 k.p.c.) lub prawnym.

Strona nie może, zatem ograniczyć się jedynie do zgłoszenia dowodów [w tym wypadku przedłożenia umów oraz regulaminów], z pominięciem podniesienia konkretnych okoliczności faktycznych, na które te dowody zgłasza, bowiem nie jest rolą sądu w procesie wywodzenie okoliczności faktycznych ze zgłoszonych dowodów (przenoszące właściwie wyniki postępowania dowodowego do sfery domysłów, jakie okoliczności faktyczne strona wywodzi z przedstawionych dowodów - w tym wypadku domyślenie się kiedy wypowiedziano i którą umowę i co do której umowa została naliczona kara dochodzona pozwem), lecz weryfikacja twierdzeń strony w oparciu o przedstawione wyżej reguły dowodzenia.

Dlatego też powództwo w tej części zostało oddalone w oparciu o art. 6 k.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. zgodnie, z którym każda ze stron procesu ponosi jego koszty w takiej części, w jakiej proces przegrała.

Z kwoty 2016,81 zł stanowiącej wartość przedmiotu sporu, zasądzona została na rzecz powoda kwota 1498,67 zł, stanowiąca 74,31 % wartości przedmiotu sporu.

Łączne koszty procesu wyniosły 630 zł, wyłącznie po stronie powodowej (30 zł opłaty sądowej, 600 zł wynagrodzenia pełnomocnika procesowego).

Pozwany winien więc zwrócić powodowi 74,31 % tych wydatków, a więc kwotę 468,15 zł.

SSR Jarosław Janeczek